

Τὶ κόσμου χαλασμός
καὶ τὶ παροξυσμός,
τὶ στρέβλιος, τὶ δίνη!..

Ἐμπρός μου σταματᾷ,
τί κάνεις μ' ἔρωτα,
καὶ τὸ δεξι μού θίνει.

Ἄδρατος Καλῆς γίνεται προατὸς
κί εἰς θλους ἐρατός.

Ἄδρατος Καλῆς, ὅπου τὰ πάντα σκέπει,
τὴν λαϊκὴν ἀγάπην πρώτῃν φορὰν τὴν βλέπει.

Πρώτῃν φορὰν ἀκούει λαοὺ ζητωκραυγὴν,
κί ἔνθουσιῶν θαρκῶζει,
καὶ συμπανηγυρίζει
δεσμῶν ἀπαλλαγὴν.

Ἀπὸ χρόνων Ἐραλίτην κί Ὁ Σουλτάνος ἀπηλλάγη,
ποῦ κλεισμένο τὸν ἔαστοσε μέρα νύκτα σ' τὸ Σερᾶγι,
καὶ τὸν ἔρωγ ἕνας φρόδος, καὶ τὸν ἔρωγε μὴ λύπη,
καὶ Καμόρας τῆς Ἀδῆς
δὲν τὸν ἄφιναν ν' ἀκούση τοῦ λαοῦ τὸ καρδικοτύπι
καὶ νὰ γῆνη προσφιλῆς.

Τώρα πλέον ἐρατός
καὶ παντοῦ προσκυνητός.

Τὼρ ἀνοίξετε τὰ μάτια νὰ τὸν ὄητε πῶς περνᾷ,
νὰ τὸν ὄητε πῶς μονάχος τὰς ἡμέρας κυβερνᾷ.

Ὁ Καλῆς πᾶ δὲν τρέμει,
τὸν δεσολογῶν Στρατό...
τὼρ ἀπέτητος τὸ γέμει
τῶν ἀλόγων τοῦ κρατοῦ.

Κί ἐγὼ σκουῖω σ' θλους βάρδα
μ' ἀσπροκόκκινη κονκάρδα.
Βάρδα βάρδα νὰ περάσῃ
καὶ γελῶντας νὰ κερᾶσῃ
μ' ἀναμφικτῶα σαμπέτζα
τοῦ λαοῦ καὶ τὰ Ντοβλέτζα.

Τώρα δυνατὸ σ' τοὺς δρόμους
τὸνομά τοῦ διαλαλοῦν,
τὼρ σ' τῆς χαρᾶς τοῦ κόμου
τὴν εἰκόνα τοῦ πουλοῦν.

Τώρα Κλίκαὶ δὲν φηφᾷ
καὶ χαιρετισμούς τοῦ στέλλει,
τὼρα κί ἂν προφίλ κί ἂν φᾶς
τὸν φωτογραφεῖσιν ἀνὸ θέλης,
κατὰ πρόσωπον ἔμπρός ἢ πλαγίως ἀνὸ ἀρέση
ἀσκηπὴ καὶ μὴ τὸ φᾶς.

Χαμῆς μὲν, νύματα
καὶ προσκυνήματα.

Ὅπως σήμερα μεγάλη προσκυνήματος πομπή!..
τὼρ ἀνοίξετε μπαξίτες ὁ κυρίαρχος νὰ μπη.
Τὼρ ἄς τρέψῃ σ' τὸ Γιλδί ἕνας κί ἄλλος κουρελῆφης...
τί δὲν κάνει, Περικλή, τοῦ Συντάγματος ἡ χάρις.

Τώρα κόσμος πανταεὶ
σ' τὸ προσκυνῆμα καλεῖται,
τὼρα Συνταγματικοὶ
καὶ κυρίαρχοι πολλαί.

Τὶ παλμοὶ τί συγκινήσεις!..
νάτος ὁ Σουλτάνος, νά...
ἔφριξαν λαοί, κί ἡ Δύσις
ἐμελέτησε καινά.

Παίει νὰ προσκυνήσῃ σ' τὸ Χαμηδὲ Τζαμί
ἐν δέξῃ καὶ τιμῇ,
κί ἀπέσω τόσο κόσμου τὸν προσκυνῶν φυλαί,
κί ἐγὼ τὸν μεγαλῶνα καπνίζων βαργιλέ.

Ζήτ' ὁ Χαμίτ ὁ Πατισῶ... διπλῆς μετάνοιαις κάνω...
αὐτὸς δοξάζει τὸν Ἄλλᾶ κί ὁ κόσμος τὸν Σουλτάνο.
Διαβαίνει κί ὁ Μπουρχανεδίν, τὸ προσφιλῆς παιδί
τοῦ κρατοῦ Καλῆς,
καὶ τόσοσ κόσμος σπᾶνχεται τριγύρω νὰ τὸ ὄη
κί ὄφονται γαῖρα ἔφη.

Ἦχουσ παντοῦ παιζνες,
δισδαίνουσ μεγιστᾶνες,
λογῆς λογῆς ἀμέτζα,
καὶ ἄμμουσ σὲ μετᾶτζα
χανουμλερι νταρτᾶναις
καὶ Βαληδὲ Σουλτᾶναις.

Θαρρῶ πῶς μοῦ μιλῶν
καὶ πηλαλῶ κοντά,
θαρρῶ πῶς μὲ καλοῦν
σ' τὸν μουσαφίρ-ὄντα.

Ἄθᾶνατα κομμάτζα
μὲ φρόδα καὶ μὲ μάτζα,
ἐταξομένη γιὰ Παλάτζα...
χιλιμντρέζου κί ἄτζα,
κί ἐπάνω τῶν ἰπταῖς
κρατοῦν ἀκροεταῖς
ρομφαῖαν ἀστραπῆς.

Ποῖα πλάσις χρυσοῖ!..
σπρωῖ ἐγὼ, σπρωῖε σύ...
Χαμηδὲ Τζαμισοῖ...
γμοασῆ, γμοασῆ.

Ὅποιοι ἰβρῶς
εὐδῆς κί ἄδρῶς
ἐκ τῶσων μετώπων
ποικίλων ἀνθρώπων,
μικρῶν καὶ μεγάλων,
φρονίμων κί ἑβᾶλλον.

Ὁ Σουλτάνος γυρίζε
δοξαστὸς σ' τὸ Παλ ἄνι,
κί ὁ λαὸς τὸν γνωρίζε
καὶ τοῦ λέει: σπολλάτζη.

Καὶ οἱ φύλα καὶ φυλᾶς ἔκρα βασιλεῦ ἴσότης,
κί ἑλευθέρως καθιεμᾶ τρέχει νᾶδρη τὸ χρυσὸ τῆς.
Καὶ σ' ἐμὲ τὸν Φασούλη
τόπο κάνονε νὰ κάτσω,
κί ὁ Τζελαλ Πασοῦς φιλεῖ
κάποιν ποῦ πουλοῦσε γιάτσο.

Βλέπει καὶ τρανὸ Πασοῦ
βουτημένο σ' τὸ χρυσὸ
μὲ Μπεζῆδες νὰ φιλέται.

**Μέγ' στο Γαλάζιο ό Φασουλής ό κρούς
πίνει τόν γαργιλέ του μακαρίως.**

Παρατέρα βλέπω κι' άλλο
μ' χαμέλ'ηπωση μεγάλο
μ'ς στους όρμους νά κιλάνται.

Διάκρισις καιμιά
τό π'ν Ισοτιμία.

Πέντα τό μεγαλειό και γίνεται στραπάντο,
Ισότης, αδελφότης, φινάξαιν ελας κι' όλα,
κι' ό Πατισάχ γελώντας πέρνει κι' όμένα μικρότο
και κ'όνομ' ένα γύρο μέσα στο περιόβλι.

Έλευθερία παντού' μιλ'ς,
δέν β'ρίσκεται από μπ'αλάδες...
ό' εύνοουμένον κεφαλάς
σποδόν τομπουκ'ών λουλάδες.

Ζήτω Ζήτω του Σουλτ'άνου, του μεγάλου μερμηρίτσι,
κι' από ρ'οικους τ'όων χ'όρων την Δόλην του καθαρίσει.
Δένα και γ'ν' όν Τ'όζιτ' π'ός τόν Έρτους στή μάση
κι' ό μεγάλος Γραμματικός τίκοφ κι' ότός κουρκ'οφ.

Έρτους τ'ός παστρ'ικός,
μ' πατισό και' στο μέλλον
ν' άξ'όση μερικ'ός
των Σουλτανικών αϊλών.

Π'ό τοσούτων κατασκόπων μεγαλειά και τιμαί,
του κι' ότός των Μεταλλισών ό Σελ'η ό Μελ'χαμέ,
Δόξα' σ'όν Α'δ'όλλ Χακίμ'ος τόν Πατισάχ τιμ'...
π'όσι κι' ό Χακ'όν Π'οσ'ός, μ' κι' ό Μ'όσις ό Σαμ'ή.

Κι' ό Φεχ'ήμ...ού κλάφε, Μ'όσσα,
του Γαλάζι' τό κελεποφ'οι...
παρ'όφεται' στήν Πρόσσα
μ' καταραμωμένη μ'όση.

Π'όσι σαφ'οματα του λ'ς
και ό' άλλ'ις νά γ'νοούν Α'όλ'ις,
και νά γ'λυτ'όσουν' Α'νακ'ις από τόν μέγαν ζήλον
των φανερών, των μυστικών, των όμοφυλοφ'ιων,
και νά μη γίνεται τιμών και παρασ'ημ'ον χ'όσιμα,
έ'νφ κατά την γνώμην μου τ'ός π'όσι μόνο φύσιμα.

Ισότης άκρα πανταχ'ό
κάθε πλοούσι και πτωχ'ό,
κι' έγ'ό πηγαίν' σ'όν Γαλάζι
νά κ'ρομ'ε τόν καφ'έ μαζί.

Σ'ό ζ'ικουμπ'όμ' ήγγ'ατα τ'ό παστρ'ικό καιμ'όσι,
μ'ήτι σ'ό βλέπουν όποις πριν Χ'αν'ομ' από καρ'όσιμα.
Π'όν τ'ό Χακ'όμ'ο τ'ό γνωστό της έποχ'ης έπ'όνης,
τ'ό κ'λεισαν, β'ερίμη,
κι' άν σ'ό κ'αν'όση κ'όποις Κ'ιαλάραγ'ις νά γ'όνης
δέν ό' β'ερίμ' χακ'όμ'ι.

Τ'ό μ'ότορες παντοειδ'ις
μ'όσι σ'ό κάθε όρ'ομ'ον
μ'ς όμιλ'όν παρ'οφ'οβ'ις
αμ'φ'όνης π'ός τόν νόμον.

Κι' έ'θ'ό πολ'όγλωσσ'οι βροντούν,
κι' όπου καρ'όλαις άπαντούν

εὐθὺς τῆς κάνουν σχήματα,
καὶ βλέπεις τότε σχήματα
ρητόρων διαπύρων
καὶ λάλων πρωτοπείρων.

Κι' ἐγὼ ποὺ λὲς Κικέρωνα ἀκούω διαφόρους,
κι' ἀναπαλῶ τῶν Ἀθηνῶν ἐμπεύρους λιμαθόρους,
καὶ λίω πίνοντας νερὸ καὶ κάποτε σουμάδα:
Σύνταγμα δίχως ρήτορας δὲν ἔχει νοστιμάδα.

Μόλις ἓνας ρήτωρ παύει κι' ἄλλος νέος ἀρχινῆ...
ἐφρίξαν λαοὶ κι' ἡ Δύσις ἐμελέτησε καινὰ.
Μὲ κρωγμοὺς πανθίμους κρῶζουν τὴν Βουλγάρων! καλαζακού-
κι' ὁ Πανίτοας τώρα χάσκει
με τὸν πατρικὸ Σανδνάσκη,
καί' στῆ Σόφια θὰ γυρῶσουν νὰ χορεύουν τῆς Ἀρκούδαις.

Τοῦ δεσποτισμοῦ τὸ κράτος πέρα πέρα καταρρῆει,
κάτι νέον ἔμμερνον,
τῆχασαν οἱ διπλωμάται κι' ὁ ἀερ' Ἐδουαρδὸς ὁ Γερῆ
τὸ φουῶ καὶ δὲν κρύνει.

Κλαίνε Καφφετοῦπασιῆδες
καὶ πλοσχοῦ τῆς Ἀλλῆς,
ἀδρανῶν Κομιτατζῆδες
καὶ φονιάδες προσφιλεῖς
τοῦ Καντέρδουρου τοῦ Ἀδρόου κι' ἄλλων ἀρχιεπισκόπων
τῆς Ἀγγλίας φιλανθρώπων.

Ρήτορας ἀκούω νέους,
οὐ σκυλιὰ φωνάζω ἔσοι,
δὲν ξεχνῶ τοὺς Ἀθηναίους,
τρώγω καὶ τοῦ κροῦσοῦ.

Προσκύνημα σημερινῶν Προγικήτων μαζὶ Βασιλικῶν.

Τὸν Χριστόφορο κυττάζω, τὸν Ἀνδρέα, τὴν Ἀλίκη...
οὐ προσκύνημα πηγαίνουν, οὐ μεγάλο Σελαμλήκι.
Μὲ ζητωκραυγαίς Ἑλλήνων καὶ μὲ Τούρκων συντροφίᾳ
Πριγκηπόπουλα δικά μας μέσα στὴν Ἀγιά Σοφιά.

Βλέπω μάτια βουρκιωμένα κι' ἡ καρδιάς κρυφοκυποῦν
καὶ τὰ χεῖλη σιωποῦν,
καὶ δικέφαλος ἀϊτός, ποῦχει πῆχες τὰ φτερά,
στέκει τὸν Πριγκήτων βάρδια,
κι' ἀπὸ κόσμου φυλλοκάρδια
βγαίνουν ζῆτοι βροντάρια.

Πέλαγα γελοῦν καὶ κάμποι
κι' ἀνασαίνει κόσμος δοῦλος,
καὶ τὰν φῆρος πόθων λάμπει
τῆς Ἀγίας Σοφίας ὁ τρολλός.

Τὸ προσκύνημα κυττάζω μὲ κρυφὴ χαρὰ, μὲ πόνο,
καὶ μ' ἐνθύμησαι πολλαίς...
προσκυνήματα ὅταν τοῦτο πρέπει νὰ τὰ βλέπεις μόνον
δίχως τίποτα νὰ λὲς.

Ἐξ Ἀθηνῶν ἐπιστολὴ ἐνδιαφερόμενα πολὺ.

Π.— Κυριακῆς ἑξημέρας περιλαμπρῆς ἡμέρα
κι' ἔνα συλλαλητήριον ἔγινε κι' ἔδω πέρα,
καί' στὴν Πρεσβεία πῆγαμε, τῆς Μιχαλοῦς χρεώστη,
κι' ἐνθουσιάζοι κι' ὁ Ναμπη κι' ἐβῆχε στὸν ἐξώστη.

Μὰς ἔδωσε μουκαλεμπὶ
κι' ὁ Νουρεντὶν μὰς φίλησε,
κι' αὐτὸς ἐκ μέρους τοῦ Ναμπη
Ρωμαίκα μὰς ἔμιλησε,
κι' εἶπε πῶς πρέπει σύμπραξις Τούρκων κι' ἡμῶν νὰ γίνῃ,
κι' εἰς τοῦτο συγκατένευσε τῆς δόξης τὸ καμίνι.

Κι' ἐγὼ μὲ τόνον κι' ἔμπνευσιν ἀρεμανίου Βάρδου
ἀνέκραξα: συμπράξωμεν,
κι' ἀρεμανίως θράξωμεν
τῆς στέκας τοῦ μπιλιάρδου.

Συμπράξωμεν συμπράξωμεν, Νεοελλήνων παῖδες,
μὲ σχέδια συμπράξεως μέσα οὐ καφνεῖδες.
Συμπράξωμεν μὲ κεραυνοὺς πατέρων ἐκθόλων,
συμπράξωμεν μὲ στρατηγούς καὶ μὲ λαχεῖα στόλων.
Συμπράξωμεν μὲ κομφετὶ καὶ μὲ χαρτοπολέμους...
συνεργασθῶμεν ὅλοι μὰς... ἐμπρός, κολλαμπορέμους.

Συμπράξωμεν προσφέροντες τὴν εὐκλειαν προγόνων
κι' ἀρχαίον Παρθενώνων.

Συμπράξωμεν ἀπάνταροι μὲ χάγια Νεοσοίκων
καὶ μὲ Σκουμπραίων τρόπαια καὶ ληστοφυγοθίκων.
Συμπράξωμεν μὲ σύννεφα μ' Ἀἰόλους καὶ μ' ἀνέμους...
συνεργασθῶμεν ὅλοι μὰς... ἐμπρός, κολλαμπορέμους.

Συμπράξωμεν συμπράξωμεν, παιδιὰ μὲ χασομέρικα,
τοὺς πάντας ἀμνηστεύοντες,
κι' ὅλοι μεταναστεύοντες
γὰ πλούτη στὴν Ἀμερική.

Συμπράξωμεν ρεμβάζοντες στὸς κήπους τοῦ Κλαυθμόνος,
συμπράξωμεν ἀπλόνοντες στὸν ἤλιο τραχανᾶ,
συμπράξωμεν συμπράξωμεν μετρούντες ἐπιμόνος
τῆς μουλαίς, ποὺ κουρνιάζουσε σ' ἀλόγων παινὰ.
Συμπράξωμεν προσβλέποντες μὲ χάσμημα τοὺς Ἀίμους...
συνεργασθῶμεν ὅλοι μὰς... ἐμπρός, κολλαμπορέμους.

Νὰ σφριγᾶς νὰ σφριγῶ,
νὰ σὲ κλέβω κι' ἐγὼ,
νὰ μὲ κλέβεις καὶ σὺ.

Μπάμ καὶ μπούμ κλεφτουριά,
μπάμ καὶ μπούμ λευθεριά,
γριασασὴ γριασασὴ.

Μὲ δίκρο ραινομε πιερό τοῦ Σειμοπούλου τὸν νεκρό.

Τὸ λειψάνο τοῦ πάνδημος τὸ συνοδεύει πόνος,
μαράθηκε κι' ἡ μυγαλιὰ, ποῦχε φυτέψει μόνος,
κι' ἡ Παρνασοῖς ἡ μάνα του τὸν κλαίει μαυροφόρα,
καὶ τὸ τραγὸ τῆς τὸ παιδί
μ' ἄλλας ἀμάραντα κλαδί
τὸ στεφανώνει τώρα.